

[Villumsen.]

en blank Afvisning, idet man godt vil udvide Adgangen til at erholde Aldersrente til dem mellem 60 og 65 Aar, men man ønsker blot ikke at gøre denne Adgang almindelig. Venstremindretallet hævder, at Forslaget i denne Henseende ikke er sundhedsmæssigt begrundet, men udelukkende er begrundet i erhvervsmæssige Forhold. Jeg skal ikke afvise denne Betragtning, men naar man konkluderer i, at Regeringens Erhvervs-politik er forfejlet, samtidig med, at man konstaterer, at der ikke er mange ledige netop i de Aldersklasser, der her er Tale om, overlader jeg ganske til det ærede Partis Ordfører at sandsynliggøre Logikken i et saadant Ræsonnement.

Det konservative Mindretals Betænk-ligheder opfatter jeg som værende udeluk-kende af økonomisk Art. Man ønsker paa Grundlag bl. a. af de stigende Udgifter til Invalide- og Aldersrente, som disse Lovændringer medfører, at rejse Spørgsmaalet om at udvide Folkeforsikringen ved at gøre Præmierne betydeligt større end dem, der nu betales. Dette Spørgsmaal har imidler-tid en Dybde, som gør, at det efter min Mening ligger uden for den Lovrevision, vi her beskæftiger os med. Det er et Spørgs-maal, som først maa gøres til Genstand for indgaaende Drøftelser i Socialministeriet. Det vil være vanskeligt i mit Parti at faa Tilslutning til en højere Præmie forbundet med de nuværende Ydelser. Noget andet er, hvis en saadan højere Præmie skulde tjene til at skabe en Overbygning over den nuvæ-rende Rente. I en Drøftelse herom vil vi gerne deltage.

Flertallet maa for sit Vedkommende fastholde, at Adgangen til Aldersrente bør staa aaben fra det fyldte 60de Aar. Den tekniske Udvikling og det forcerede Arbejds-tempo vil gøre det stedse vanskeligere for de 60—65-aarige at gøre sig gældende paa Arbejdsmarkedet. Dertil kommer, at Alders-renten selv efter den Forbedring af Satserne, som den nu stedfindende Revision vil bringe, fortsat vil blive ydet med saa lave Beløb, at der ikke i disse vil ligge nogen som helst Fristelse for en arbejdsfør Mand, som har Beskæftigelse, eller som har Mulig-hed derfor, blot en Del af Aaret, til at opgive Arbejdet og i Stedet søge Alders-rente.

Vedrørende Spørgsmaalet om Forøgelse af de personlige Tillæg og om Husleje-hjælpen er der i Virkeligheden ingen prin-cipiell Uenighed i Udvalget. Mindretallene ønsker blot, at Staten skal overtage en større Del af Udgifterne. Grundlaget for Mod-

standen her forekommer mit Parti meget spinkel. Den store Skattekommission vil forhaabentlig i Løbet af kort Tid udrede Spørgsmaalet om, hvilke Udgifter der bør afholdes af Staten og hvilke der bør hvile paa Kommunerne, saa jeg vil endnu en Gang henstille til Mindretallene at tiltræde Ministerens Forslag paa disse to Omraader.

Endelig har Socialministeriet ønsket Bemyndigelse til at lade optrykke Folke-forsikringsloven. Ministeren har denne Bemyndigelse med Hensyn til Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsik-ring, og Udvalget er ganske enigt i, at Ministeren bør have en saadan Bemyndigelse vedrørende Folkeforsikringsloven. Men vi tillader os samtidig at henstille til den højt-ærede Minister, at Forsorsloven ligeledes bliver optrykt. Der har nu, da de nye Kommunalbestyrelser skulde træde til, været Vanskelighed ved at skaffe det fornødne Antal Eksemplarer af Socialreformen, saaledes at det maa siges, at Optrykning af alle disse 3 Love er paakrævet.

Kommunisternes Ændringsforslag til Lovforslaget ligger i nogen Grad paa Linie med de af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag. De gaar ud paa at gennemføre en Ordning, som bygger paa de højeste Takster for Københavns Vedkom-mende, Taksterne for de 70-aarige med en forholdsvis moderat Forhøjelse, men saa-ledes at disse forhøjede Takster gennem-føres som Enhedstakster for hele Landet. Selv om man kan mene — og det gør jeg for mit Vedkommende —, at Forskellen i Satserne for Hovedstaden og for Landet er noget for stor, vil det næppe være rigtigt helt at udligne denne Forskel, thi nogen Forskel er der nu engang i Leveomkost-ningerne i Hovedstaden og i Landkom-munerne.

Jeg er klar over, at man deroverfor vil indvende, at Præmien er ens. Men man maa dør huske, at den Præmie, der betales, kun vedrører Invalideforsikringen, og naar den Forhøjelse, som er foreslaaet i det fore-liggende Lovforslag, træder i Kraft, vil Statens Tilskud formindskes. Og selv om Forholdet nu er det, at der skal betales Invalideforsikring for at opnaa Ret til Aldersrente, er det beskedne Bidrag, som bidragydende Medlemmer af Sygekasserne betaler, saa lille, at det daarligt nok dækker Administrationsomkostningerne i Sygekas-serne. Sygekassernes Mænd vil hævde, at det aldeles ikke dækker disse Omkostninger. Jeg synes derfor ikke, at man endnu kan sige, at der betales en Præmie for Adgangen til Aldersrente, og derfor mener jeg ikke,